

This project is funded by the European Union.
Bu proje Avrupa Birliđi tarafından finanse edilmektedir.
هذا المشروع تم تمويله من قبل الاتحاد الأوروبي

SURİYELİ ÇOCUKLARIN TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNE ENTEGRASYONUNUN DESTEKLENMESİ PROJESİ

KUMLARIN ALTINDAKİ SIR B2

1

PIKTES

————— **Editör:** Doç. Dr. Mahir KALFA

————— **Resimleyen:** Ozan KÜÇÜKUSTA

————— **ISBN:** 978-605-67850-6-1

SUNUŞ

“Yabancı Öğrenciler İçin Türkçe Hikâyeler” seti PIKTES projesinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi faaliyetleri kapsamında, yabancı öğrenciler için destekleyici materyal olarak hazırlanmıştır. Hikâyeler bir dili öğrenmenin en iyi yollarından birinin o dilin edebî ve estetik zevkine uygun eserleri okumak olduğu anlayışıyla kaleme alınmıştır.

Hikâyelerde, dilin A1, A2, B1 ve B2 seviyeleri; temalar ve temel yaşam alanları dikkate alınmış; Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni’nden yola çıkılarak kazanımları ve dil becerilerini destekleyici bir okuma seti oluşturulmuştur. Hikâyelerin hedef kitlesi 13 yaş üstü yabancı öğrencilerdir.

Her bir seviyeden beş adet olmak üzere toplam 20 kitap olarak tasarlanan setin yazımı ve revizesinde görev alan çok değerli akademisyen ve öğretmenlerimize; bu süreçte özveriyle çalışan PIKTES ekibine teşekkür ederim.

Erkan AÇIKGÖZ

Proje Direktörü

KUMLARIN ALTINDAKİ SIR

Gökhan, kardeşi Bilge ile birlikte kaldığı odanın penceresini açtı. Bağ evlerine gece geç vakitte gelmişlerdi. Onları incir ağaçlarının kuytularında saklanan kuşların ötüşü karşılamıştı. Gökhan bu manzarayı uzun zamandır görmüyordu.

Bu şirin mi şirin bağ evi, onlara dedelerinden kalmıştı. Her sene yaz tatilinde annesi, babası ve kardeşiyle birlikte bu şirin kasabadaki bağ evine gelirlerdi. Gökhan burayı çok seviyor, her sene yaz tatilinin gelmesini iple çekiyordu. Burası onun için çok özeldi çünkü her yıl kardeşi Bilge ile birlikte yeni maceralara burada yelken açıyorlardı.

Gökhan pencereden dışarı baktı. Güneş parlıyordu. Yerdeki sarı çiçeklerin arasında arılar vızıldıyordu. Önünde küçük bir bostan, sol tarafında ise fasulye ve domateslerin olduğu bir sebze bahçesi vardı. Evleri Bozcaada'nın sahile yakın bir yerindeydi. Hafif bir rüzgâr, bahçedeki ağaçların yapraklarını kımıldatıyordu. Gökhan ne zaman buraya gelse bu manzara karşısında büyüleniyordu.

Bu arada Bilge uyandı. Uykulu bir sesle “Ne yapıyorsun?” dedi. Bir yandan da uykusunu yeni almış bir kedi gibi geri niyordu. “Haydi Bilge, kalk da şu güzelliğe bir bak, burayı o kadar çok özlemişim ki! Bir an önce çıkalım da etrafı keşfedelim.”

Bilge “Önce bir kendime geleyim de düşünürüz.” dedi. Kendini tekrar yatağa atarak devam etti sözlerine. “Bozcaada kaçmıyor ya! En az on beş gün daha buradayız.” dedi. “Şansım varken biraz daha uyumak istiyorum. Tatildeyim. Bırak da keyfini çıkarayım.”

O sırada koridordan gelen bir ses tartışmayı bozdu. “Daha fazla uyumak yok çocuklar. Kahvaltı hazır, sizi bekliyoruz. Sonra bir plan yapın çünkü evde tüm gün tadilat yapılacak.” dedi.

Gökhan’ın istediği olmuştu. Giyinip kahvaltıya indiler. Kahvaltıdan sonra cırcır böcekleri eşliğinde yola koyuldular. İki si de dikkatlice etrafa bakıyordu. Acaba geçen yıldan beri neler değişmişti? Gökhan “Ee, söyle bakalım şimdi ne yapmak istersin?” dedi. Bilge “Bilemiyorum, kaleye mi çıksak?”

dedi. “Sabah erkenden beni uyandırdı ama daha nereye gideceğimizi bile bilmiyor.” diye düşündü ama Gökhan’a bir şey söylemedi.

Gökhan gülümseyerek kardeşine omuz attı. Bilge de gülümsedi ve Gökhan’a aynı şekilde karşılık verdi. “Çok iyi bir fikir. Geçen yılki keşfimiz Akvaryum Koyu’ydu. Bu sene rotamız Bozcaada Kalesi olsun.” dedi Gökhan. İki kardeş daha önce kaleye gelmişlerdi ama şöyle uzaktan bakıp dönmüşlerdi. Yeşilliklerin arasından geçerek kaleye çıkmayı başardılar. Şimdi bütün ada onların ayaklarının altındaydı. Kale çok kalabalık değildi. Hava kırk derecenin üstündeydi. Ada sakinleri çoktan plajları doldurmuş olmalıydı.

Gökhan ve Bilge kaleye çıkar çıkmaz manzaranın büyü-
süne kapıldılar. Sessizce manzarayı izlediler. Deniz ıslıl ıslıl
parlıyordu. Plajdan gelen çocuk seslerini duyabiliyorlardı.
Bilge bir süre sonra sessizliği bozarak “Haydi! Biraz hareket
etmeliyiz. Kimsenin bilmediği yerlere gitmeliyiz.” dedi.

Birlikte kaleyi gezmeye başladılar. Bir süre sonra Bilge
“Abi! Burada otlarla kaplı betondan bir merdiven var. Haydi,

aşağı inelim. Sanırım bu merdiveni bizden önce hiç kimse kullanmamış.” dedi. Gökhan, Bilge’nin haklı olabileceğini düşündü. Kalenin çok fazla görünmeyen bir yerinde üzeri yüksek çalılarla kaplı bir merdiven vardı. Uzun süredir kimse-
nin buraya girmediği çalıların merdiveni neredeyse görünmeyecek şekilde kaplamasından belliydi. Bilge “Haydi, içeri girelim. Orada kim bilir ne ile karşılaşacağız?” dedi. Gökhan “Olur mu canım? Ne olabilir ki? Kimse buraya girme ihtiyacı bile duymamış. Hem ya biri bizi görürse?” dedi. “Haydi abi! Bırak da biraz eğlenelim.” dedi Bilge sırtarak.

İki kardeş ne zaman bir konuda anlaşmazlık yaşasalar hep böyle olurdu. Bilge hep maceracı, Gökhan da aklı başında olandı ama her seferinde sonuç aynı olurdu. Gökhan merhamete gelir ve Bilge’nin dediğini kabul ederdi. Gökhan “Öyle olsun bakalım. Ama güvenlikler karşımıza çıkarsa senin fikrin olduğunu söyleyeceğim.” dedi. “Anlaştık. Haydi, o zaman inelim!” dedi Bilge. İki kardeş çalıları yara yara merdivenlerden aşağı inmeye başladı. Onlar merdivenden aşağı indikçe güneşin ışığı azalıyor, etraf kararıyordu. Gökhan aşağı inmenin bu kadar zaman almasına şaşırmişti. Nasıl bir yere iniyorlardı ki basamaklar bir türlü bitmiyordu.

Nihayet aşığı indiklerinde etrafta hiçbir şeyin olmadığını gördüler. Güneş ışığının etkisi gittikçe azalmıştı ama hâlâ içeriye etrafı görmelerine yetecek kadar ışık sızıyordu. Merdivenlerin altındaki boşlukta istediklerini bulamamışlardı. Dümdüz, taştan bir araziye inmişlerdi. Burası tahmin ettiklerinden daha serindi. Bilge “Acaba burası, tam olarak kalenin neresi olabilir? Belki de bir işkence odasıdır. Neredeyse hiç güneş almıyor ve çok serin.” dedi. Gökhan “Hayal gücüne hayranım.” dedi.

“Bu kalenin prensesi benim! Sen de benim yardımcısın!” diye bağırdı Bilge. “Zaten hep sen... Ah!” Gökhan’ın sitemli sözleri acı bir çığlıkla kesildi. Bilge “Abi! Neredesin?” diye bağırdı. “Buradayım.” dedi Gökhan acılı bir ses tonuyla. “Şu taşlara, ah ah! Taşlara çarptım ve düştüm.” Bilge endişeli bir sesle “Sen iyi misin?” diye sordu. Gökhan “Evet, galiba.” diye karşılık verdi. Bir yandan da üzerindeki kumları temizliyordu. “Kolumda ve bacaklarımda küçük çizikler var, o kadar.” diye sözlerini tamamladı.

Bilge “Hey! Bu da ne? dedi. Sonra eğilip ayaklarının altındaki taş parçasını kenara çekti. İkisi de gördükleri karşısın-

da irkilerek geri çekildi. Ayaklarının altında yarısına kadar kuma gömülü kemikler duruyordu. “Bir hayvan iskeleti olmalı. Kim bilir kaç zamandır burada? Acaba hangi hayvanın iskeleti?” dedi Bilge soğukkanlı bir edayla.

Gökhan “Bilmiyorum. Belki de büyük bir köpektir. O da bizim gibi merdivenlerden içeri girmiştir ve buradan çıkmayıp ölmüştür. Çok da abartmayalım bence.” dedi. Bilge tekrar yere eğilerek birkaç taşı daha kenara çekince iskeletin gövdesi biraz daha meydana çıktı. İskeletin yanında yarım metre uzunluğunda madenî bir çubuk vardı. Bilge, onu almak için yere eğildi. Gökhan “Bunu yapmamız doğru olmaz. Hemen çıkalım buradan!” dedi.

Bilge “Çocuk gibi davranma abi! İskeletin bizden şikâyetçi olacak hâli yok ya! Sadece bir bakacağım.” dedi. Gökhan kardeşinin kolundan tuttu. “Hayır, ona dokunmayacaksın. Bize ait değil o!” Bilge kendi kendine söylendi. “Anlayamıyorum. Neden birisi bir hayvanı mızraklayıp sonra da kalenin bu köşesine koysun ki?” Gökhan, Bilge’ye hak veren bir sesle “Bilemiyorum. Aslına bakarsan ben de bir anlam veremedim.” dedi.

Bilge “Soyu tükenmiş bir hayvan olmalı. Bir kez haberlerde görmüştüm bir evin bahçesinde yetmiş milyon yıl önce yaşamış bir dinozorun iskeleti bulunmuştu.” dedi. Gökhan “Olabilir. Kemiklerine bir baksana! Ne kadar da büyük!” dedi. “Evet! Bulduk işte abi. Meşhur olacağız.” dedi Bilge. Bilge mızrağı almak için uzandı. Gökhan “Ne yapıyorsun? Bırak onu yerine! Hemen gidip görevlilere haber verelim ve bu büyük keşfimizden bahsedelim.” diyerek kardeşinin mızrağa dokunmasına engel oldu. Bilge “Ben onu almayacağım. Sadece ona bakacağım. Sonra da görevlilere haber veririm.” dedi. Gökhan, kardeşinin bu sözüyle hayallere daldı. “Haberleri şimdiden görebiliyorum. ‘Bozcaada’da macera arayan kardeşlerin büyük keşfi.’ ya da ‘Türkiye’de milyonlarca yıllık dinozor iskeleti bulan kâşif kardeşler!”

Bilge “Etrafı tam olarak göremiyoruz, keşke bir fenerimiz olsaydı. Belki de daha bir sürü soyu tükenmiş hayvan iskeleti bulacağız. Burası çok gizemli bir yere benziyor.” dedi. Gökhan “Şşşt! Ayak seslerini duyabiliyor musun?” dedi. İki kardeş net göremedikleri boşluğa doğru bakarak gelen seslere kulak kesildiler. Korkmuşlardı.

Gittikçe büyüyen bir gölgenin yaklaşmakta olduğunu gördüler. Birbirlerine sarıldılar. O sırada orta yaşlı bir adam elindeki feneri Bilge'nin yüzüne doğru tutarak "Çocuklar ne yapıyorsunuz burada?" diye sordu. "Biz hi... hiçç!" dedi Bilge. Sonra kendinden emin bir sesle ekledi. "Büyük bir keşif peşindeyiz. Yarın bütün dünya öğrenecek." Adam gü-

lmsedi. “yle mi? Ne keşfettiniz peki?” “Milyonlarca yıllık dinozor iskeleti.” dedi Gökhan büyük bir gururla. niformasından kaledeki müzenin çalışanı olduğu anlaşılan adam, elindeki fenerle etrafı aydınlatarak “Sizi hayal kırıklığına uğratmak istemezdim çocuklar ama durum sizin sandığınız gibi değil. Etrafa bir bakarsanız burada bir çalışma olduğunu fark edersiniz. Çok eskiden kalenin güvenliğini sağlamak amacıyla kral tarafından büyük köpekler yetiştirilmiş. Biz de yakın zamanda onların iskeletlerini bulduk. Burayı zel bir alan hline getirip bu kemikleri sergilemek istiyoruz ama henüz çalışmalarımızı tamamlamadık. Çünkü yeterli aydınlatmamız yok.”

Gökhan ve Bilge o anda birbirlerine baktılar. İkiisi de oldukça zgn görünüyordu. Bilge “Hayallerim yıkıldı. Oysa yarın tüm gazetelere manşet olacaktık.” dedi. Gökhan “Ben hâlâ kulaklarıma inanamıyorum.” dedi. Görevlinin elindeki fener yardımıyla etraf biraz daha aydınlanmıştı. Adam haklıydı. Biraz ileride kazma kürek bile vardı.

“Demek ki yanılmışız.” dedi Bilge zgn bir ses tonuyla. “Haydi abi, buradan gidelim. Burası tarih bir ada, elbette

keşfedecek bir şeyler bulacağız. Siz de kusura bakmayın.”
“Önemli değil.” dedi müze görevlisi gülümseyerek. Daha önce hiç görmediği bu meraklı gençleri sevmiştir. Aslında çalışma alanına girdikleri için onlara kızmalıydı. Ama öyle yapmadı. Kafasına takılan soruyu sordu: “Çok merak ediyorum. Buradaki kapılar kapalı. Siz buraya nasıl girebildiniz?” Gökhan “O da bizim sırrımız olsun.” dedi elini Bilge’nin omzuna atarak. Müze görevlisi bir şey söyleyecek oldu ama vazgeçti. “Peki çocuklar, iskeletlerin sergileneceği ilk gün sizi buraya bekliyoruz.” Bilge çokbilmiş bir tavırla “Bakarız, programımıza uyarsa geliriz.” dedi. “Mutlaka bekliyoruz.” dedi müze görevlisi. Gülümseyerek vedalaştılar.

Etkinlikler

A) Aşağıdaki kelimelerin metinde geçtiği yeri bulup işaretleyin. Bu kelimelerin anlamını tahmin ederek yazın.

çokbilmiş

bağ evi

yelken açmak

büyülenmek

rota

taş

iskelet

kemik

mızrak

kulak kesilmek

B) Sıralayın.

- () Gökhan ve Bilge kaleye çıkmaya karar verdiler.
- () Gökhan ve Bilge kalenin içindeki bu alanda bazı hayvan iskeletleri buldular.
- () Gökhan ve Bilge'yi gören bir müze görevlisi bunların kalenin geçmişteki kralının köpeklerinin kemikleri olduğunu söyledi.
- () Gökhan ve Bilge evde tadilat olacağı için adada gezmek üzere çıktılar.
- (1) Gökhan ve Bilge tatil için Bozcaada'daki bağ evlerine geldiler.
- () Gökhan ve Bilge gizli bir merdivenden kalenin içine girdiler.
- () Gökhan ve Bilge iskeletlerin dinozorlara ait olmadığını öğrenince üzülseler de kemiklerin sergileneceği törene katılacakları için gülümseyerek oradan ayrıldılar.
- () Gökhan ve Bilge buldukları iskeletlerin dinozorlardan kaldığını düşündüler.
- () Müze görevlisi Gökhan ve Bilge'yi bu kemiklerin sergileneceği etkinliğe davet etti.

C) Aşağıdaki soruları yanıtlayın.

1. Bilge ve Gökhan'ın Bozcaada'yı bu kadar çok sevmelerinin sebebi neydi?

.....

2. Bilge ve Gökhan merdivenin altında ne buldu?

.....

3. Bilge ve Gökhan'ın buldukları gizemli iskelet hakkındaki tahminleri neydi? Tahminleri doğru çıktı mı?

.....

4. Kaledeki güvenlik görevlisi Bilge ve Gökhan ile karşılaşınca nasıl bir tepki verdi?

.....

5. Güvenlik görevlisinin söyledikleri Bilge ve Gökhan üzerinde nasıl bir etki bırakmıştı?

.....

D) Aşağıdaki ifadelerin anlamlarını okuyun. Bu ifadeleri cümlede kullanın.

Yeni maceralara yelken açmak: İlginç olaylar yaşamak üzere yola çıkmak için hareket etmek.

.....
.....

Büyüsüne kapılmak: Bir şeyin, bir kimsenin çekiciliğinden kurtulamamak.

.....
.....

Hayal kırıklığına uğratmak: Çok istenilen bir şeyin gerçekleşmemesinden üzüntü duymak.

.....
.....

Kulaklarına inanamamak: Duyduklarının doğruluğundan şüphe etmek.

.....
.....

E) Okuyun ve inceleyin.

Bozcaada: Ege Denizi'ndeki en büyük ikinci adadır. Ada, Çanakkale sınırları içerisinde yer almaktadır. Buraya Çanakkale'nin Geyikli beldesinden arabalı vapur ile ulaşım sağlanmaktadır.

Bozcaada'da Bir Sokak

Bozcaada Kalesi

Meşhur Ayazma Plajı

Cevaplar

B)

- (3) Gökhan ve Bilge kaleye çıkmaya karar verdiler.
- (5) Gökhan ve Bilge kalenin içindeki bu alanda bazı hayvan iskeletleri buldular.
- (7) Gökhan ve Bilge'yi gören bir müze görevlisi bunların kalenin geçmişteki kralının köpeklerinin kemikleri olduğunu söyledi.
- (2) Gökhan ve Bilge evde tadilat olacağı için adada gezmek üzere çıktılar.
- (1) Gökhan ve Bilge tatil için Bozcaada'daki bağ evlerine geldiler.
- (4) Gökhan ve Bilge gizli bir merdivenden kalenin içine girdiler.
- (9) Gökhan ve Bilge iskeletlerin dinozorlara ait olmadığını öğrenince üzölseler de kemiklerin sergileneceğı törene katılacakları için gülümseyerek oradan ayrıldılar.
- (6) Gökhan ve Bilge buldukları iskeletlerin dinozorlardan kaldığını düşündüler.
- (8) Müze görevlisi Gökhan ve Bilge'yi bu kemiklerin sergile-neceğı etkinliğe davet etti.

C)

1. Çünkü birlikte yeni maceralara burada yelken açıyorlardı.
2. Bilge ve Gökhan merdivenin altında iskelet buldu.
3. Bilge ve Gökhan buldukları gizemli iskeletin dinazor iskeleti olduğunu tahmin ettiler. Fakat tahminleri doğru çıkmadı.
4. Kaledeki güvenlik görevlisi Bilge'ye ve Gökhan'a kızmak istedi. Fakat kızmadı.
5. Güvenlik görevlisinin söyledikleri Bilge'yi ve Gökhan'ı hayal kırıklığına uğratmıştı.